

ARANYOSVIDÉK

270

H. 274

Torda-Aranyosmegye közigazgatási, közgazdasági, társadalmi, szépirodalmi s a torda-aranyosmegyei tan. testület hivatalos lapja. — Megjelenik minden szombaton.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre	4 frt. (8 korona)
Fél évre	2 frt. (4 korona)
Negyed évre	1 frt (2 korona)
Papoknak és tanítóknak egész évre 2 frt.	

FELELŐS SZERKESZTŐ: Nagy Albert.

Kiadó laptulajdonosok:

NAGY OLIVER, ÉS TÁRSAI.

Szerkesztőség: Jókai-utca 72. sz. Kiadóhivatal: Megyeház.

Kéziratokat nem adunk vissza.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

A pénzküldemények pedig a kiadóhivatalhoz.

HIRDETESEK DÍJA:

Egész oldal	20 frt
Fél oldal	10 frt
Egy negyed oldal	5 frt
Egy nyolczad oldal	2 frt 50 kr
Egy tizenhatod oldal	1 frt 25 kr
Reklamsora	20 kr

1897.

A végtelen időnek egy kis szemerkéjével újra gazdagabb lett a mult, e kis szemerke lévén a lefolyt 1896-ik év, a melynek eseményei közé arany fonal szálakkal szövődött belé a magyar nemzet ezeréves fennállása alkalmából rendezett magasztos ünnepélynek emléke, — a melynek fénye most — a mikor nemzetünk egy második ezredév küszöbén lépik át — fölébreszti bennünk a hitet az iránt, hogy ennek a második ezredévnek folyama alatt sem leszen hazánk iránt tán mostohább a sors, mint a milyen a multban volt; de sőt inkább — így biztat bennünket a hit, az égnek e tündér szép leánya — hazánk és nemzetünk fennmaradására nézve sokkal kedvezőbb körülmények és viszonyok bekövetkezése lehetőségessé teendik a folytonos tökéletesedést s a biztos haladást.

Igen, a vén időnek egyik szülöttje meghalt, s eltemetve van oda a többiek sorába már, a kiknek sirja fölött a mult sötét köde borong, megvilágítván azt olykor-olykor a hű emlékezés, — demásfelől megszületett s már megis kezdte működését a vén időnek ujjonnan szülöttje (az 1897. év) a kit a jövőbe vetett bizalom föl-emelő érzetével eltelve melegen köszöntve üdvözlünk most — s a kihez — mert most még a fiatalság üdésege — bája ömlik el egész alakján — hő vonzalommal közeledünk, mosolyt csalván ajkunkra a mosoly, a mely meleg verőfény gyanánt ottan röpkezik az új szülöttnak rózsás ajkain.

Bizonyára nevezetes szülöttje

vagy te 1897. év a vén időnek; mert a te működésed idejére esik az a nemzetünk élet történetében fontos momentumnak bekövetkezése: *megkezdeni egy újabb ezredévet*, a mely hogy lassu vagy vészek s vihartól háborgó folyásu leendő: vajh! ki tudná azt megmondani! Mi bizunk, (s e bizalom nyomán fölébred most mindenütt a munkakedv) hogy egy újabb ezredév kapuján történt kiindulásunk ideje áldást hozó leendő, melyet követni fognak, mint napot az éj, a dicsőségtől terhes századok.

És most csak te hozzád szözlünk új szülöttnk 1897. év! Kérjük te tölled — hittel s reménnyel eltelve levén szívünk benseje —: tedd áldást hozóvá az emberek vetéseit! Virágoztasd hazánk határain mindenféle a béke, az egymásiránti szeretet olajágát, hogy ennek árnya alatt a munkás munkálkodhassék úgy és aképpen, miként azt sorsa rendelé. Irtsd ki az emberek szívéből az irigységet, a gyűlölséget, hogy egymást testvérnek tekintve, igyekezzék mindenki — a mikor arra nagy szükség vagy — embertársa baján rögtön segíteni, nem nézve vallási, nemzeti, nemzeti különbségekre. Adj mindenkinek, a kiből erő van a munka végzéséhez, munka kedvet, hogy igyekezzék a renyhesség párnájáról fölemelkedve dolgozni hiven és kitartással a saját boldogsága fölépítésén, — tudván azt, miszerint egyesek jóllétén és boldogságán épülhet csak fel a hazának is a jólléte és boldogsága, — egyesek összessége alkotván a *nemzetet*. Tedd virágzóvá hazánkban az ipart, a kereskedelmet és engedd, hogy világos-

ságban fürödjének mindenféle a tudományok fölszentelt csarnoki, a honnan áradjon ki a nap sugaraihoz hasonlólag minden irányban az áldást osztó *műveltség*, a mely képes legyen még oda is behatolni, a hol eddig csak *sötétség* tartotta lenyűgözve a *világosság* befogadására rendelt lelkeket!.. Adj a betegnek gyógyírt sebeire, — a reményt vesztettnek szívébe küld el ujjolag a szép *reményt*, a *hit* kíséretébe, a melyek ne engedjék csüggedni a csapások nehéz idején sem, hanem tanítsák meg őket csüggedés nélkül tovább . . . tovább haladni az élet tövisekkel fedett göröngyös utain, folytonosan csak te benned bizván, a ki voltál, vagy és lenni fogsz örökkön örökké: a mindenütt jelenlevő egy igaz Isten!.. Egy szóval: töltsd ki minden javaidat és áldásodat e haza hű polgáira egyaránt, hogy emlékezhessenek majdan, a mikor már nem leszesz te sem, kedvesen rád E reményben ujjolag üdvözlünk 1897. év és kívánunk mindenkinek: Boldog újévet!...

Állatbiztosítás.

A socialis kérdés olyan, mint a monda szerinti ama bizonyos kő, melyet hajdan helyéről egy földmives elemelt és a melynek nyomán feltululó víztömegből keletkezett a Balaton tava.

Jó-rosz irányban, minden socialista ilyen köveket hengerget.

Lehet, hogy többet találunk tervezni, mint a mennyit anyagi erőnk megbír, de jusszon eszébe mindenkinek a természet örök és változhatatlan törvénye, mely millió és milliionszorta több magot, több

csirát termel, mint a mennyi valósággal életre kelhet.

Ez az örök törvény az eszmék világában is érvényesül, mert igen-igen sok eszmét kell termelnünk, hogy azokból egyet-kettőt megvalósíthassunk.

Üres óráimban én is erre az eszmegyártásra vállalkozom, a jövő fogja majd megmutatni, hogy az elemelt kő nyomában felfakadt nagy tömege a víznek nyugodt, csendes Balatont fog-e képezni, vagy romboló vízaradást?!

Azt hiszem, hogy Balatont, melyben a jólétnek örvendő halak — a földmivesek és földbirtokosok — megelégedetten fognak nem tengeni, mint ma, de megerősödvé, megizmosodva a maguk, családjuk, hazánk és az egész emberiség javára élni és dolgozni.

Azt mondják az ellenzéki emberek és az ellenzéki lapok, hogy a királyi trónbeszéd üres. Én az ellenkezőt állítom és azt mondom, hogy oly sokat ígérő és mondó trónbeszédet talán sohasem hallottunk a magyar király ajkairól.

Minden szó egy-egy megvalósítandó nagy eszmét rejt magában, csak tudni kell azt olvasni. Példaképen, vaktában kiveszem a sok közül az abban előforduló következő szót: „Állatbiztosítás“, — és megkísérlem azt megmagyarázni, hogy azok is megértsek, a kik a trónbeszédben mitsem láttak eddig.

Akár államilag, akár megyeileg, akár községileg, akár szövetkezeti uton, akár bármely más alkalmas módon fogják azt eszközölni, a mai gazdasági rendet teljesen meg fogja változtatni. Hiszen nem fog a kétökrös szegény gazda — ha egyik ökre el is pusztul — soha ökör nélkül maradni. Az a pár krajezárja, a mibe az állatbizto-

Az „Aranyosvidék“ tárczája.

A páriák.

(François Coppée.)

A vén Aureng-Zejb mogul idejében Nagy Szent-Benareszben, félreeső téren, Kerítésen kívül volt buja tanyája A rút páriáknak, a kiket utálva Nézték és gyűlölték a magasabb rendek, S üldözői voltak mint a vesztett ebnek, Minthogy tagjai e tisztátalan kasztnak Istent nem ismernek s étkül húst fogyasztanak. S kit pária árnyán vitt keresztül lába, Meg volt fertőztetve — érzé — tisztasága.

Egy pária ifju s lány — mindketten rútak, Egymás iránt édes szerelemre gyultak. Nem lakott lelkükben harag és gyűlölet, S habár verejtékkel szerzék élelmüket, Ismervén szívöknek kölesönös szerelmét, A gazdagok sorsát soh'sem irigyelték. Előttük a harcos büszke paripáján; A dúsgazdag nábob, ki elefánt hátán Melegzetet árnyában tüstől mosolyogva, S kinek zsebét arany súlyos terhe nyomja; A hatalmas brahmin, kinek száz bálványa Kit pagodájában a föld sok szép lánya Gyönyörködött könnyű, lengő táncot lejtve, S kinek mért földéken ragyog pompás kertje; A Timurról maradt hatalmas utódok: — Mint ők szerelmökkel — egyik sem oly boldog.

Sangor, szálas, erős barna hindu legény, Mint evezős szolgált bárka fedélzetén,

Kereskedő török volt az ő gazdája, Ki a Ganges mentén gyakorta leszállva Bengália földjén kikötött több ponton S túladott ébenfán és elefántesonton.

Ha Sangor utra szállt, hő szívét Dsolának, A szerető lánynak, elfogta a bánat, Mintha özvegy volna, És a folyó partra Naponként kiosont s szomorún sohajtva Nézett hosszasan a ködös meszeségbe. Majd dúsán virágzó lotusz-ágat tépve, Azt az elsikamló hullámnak adta át: Vigye Sangorhoz, mint szerelme zálogát.

Horgonyt vetett egyszer a török bárkája A Ganges jobb partján, a kies Patnába. S míg a gazda eserét és több vásárt kötött A hajós páriák a part fái között, — Meztelenül, csupán csipőjükön vászon — Tétlenül heverték kirakott podgyáson, Bámolván a város csillogó száz tornyát, Magasban kerengő keselyűk csoportját, S a fénytét pazzarló tiszta kék égboltot.

Most közéjük egy nagy perzsa kuvasz rontott, Sangornak rohanván dühtől tájékozva, Ez kezében éppen bombuszboltját fogja. S ijedten emeli maga védelmére. De ime, diszruhás szolgálktól kísérve Föltűn Surró-Sahib, Dinapur rajahja, Előtte, utána dob s tambura hangja. Palankinja alól megütözköze látja Hogy az ő hűséges kedvencz kutájára A pária botot emelni merészel A rajah féktelen, háborgó dühével Mielőtt Sangor egy szót szólna meintségül, Láncra vereti őt, kihallgatás nélkül, S folyton fokozódván szikrázó haragja, A hindu füleit s orrát levágatja.

Sangor felgyógyult, de borzalom ránézni. Elernyedett lelkét tépő bánat vérzi. Esküvel fogadja, hogy többé Dsolának Nem mutatja arezát, mit oltorztatának. Benaresbe Sangor nélkül tért a bárka, S azóta a Visnu-templom ajtajába' Hol több bigott fakir — mint az erdő majma — Táncol, ugrál, testét körömmel szaggatva — Ott állt, kezét könyörömdományért tartva, Egy szörnyeteg, kinek nem volt emberarca.

Dsola, hogy megtudta az iszonyatos hirt, Összetört szívvel jajongott s folyton sirt. Égő szerelmével utra szállni készül A szegény mátyrhoz késedelem nélkül. De mégis eltöpreng: a torzarcot látván Vajon szívében a borzadályos látvány Nem fog-e kelteni iszonyt részvét helyett? Végre is, nő volt, s így erőtlén, csüggeteg. De, hogy szabaduljon ez aggodalomtól, Egy nap, midőn éppen szörnyű vihar tombol, S haragosan cikáz gyilkoló villáma: Egyedül kimegyen a Ganges partjára, És ott áhitattal, buzgón térdre esve, Fölnéz a magasba büntetésért esdve: Szemét, mely Sangorra tekinteni áttal, Sajtáná a futó égi tűz vaksággal. Atnyilal a villám a magas ég boltján, Dsola szemeire örök fátlyolt vonván.

Habár vak éj borult a leány szemére Érezte, hogy éled lelkének erőlye, Utra kelt. Elszántan haladott előre. A Ganges moraja volt hű vezetője. A vadon természet mostoha szeszölye Sok komor akadályt gördített elébe, Olykor eltévedett, de a benszülötték, Kik a szent és tiszta folyóban fürödtek,

Jó útra terelték. Olykor, éjszakán át, Hallá vad elefánt bösz kiáltozását, S rekedt nyöszörgését sunnyogó tigrisnek. Majd szúrását érzé vérontó tövisnek. S tekerődő repkény kerülvén útjába Megrémült, mert hitte: kigyót érint lába. De sötét veszélytől vissza nem hátrálva, Messze cédlja felé haladott a lányka, Kinek ezeme már csak könnyezésre maradt.

Végre Patna város kerítése alatt Megpihent nagy utján, nalálra fáradva.

Öreg zarandok jött szöresuhában arra. Nyomora a nőnek kelti szájalomra, Szóba áll vele és aztán kézen fogva Elvezeti őt a templomhoz, hol akkor Koldulva tengette bús életét Sangor. Dsolát megpillantván, az ifju torzaréát Kései ijedten legott eltakarták, Hogy hű szeretője ne lássa, mivé lett.

A lány — szívbe visszatért már erő, élet. Csókolta, ölelte kedvesét gyöngéden.

— „Légy nyugodt! Örökre szép maradsz te nekem! Szemeimen vakság sötét, örök fátyla. Látásom elvette a vihar villáma. Téveteg lépésem te fogod vezetni. Szerelmünk összefűz, Ki boldogabb mint mi?“

Átölelték egymást hosszasan zokogva.

Az ájtatos hívők, ez időtől fogva, A százkaru bálvány templomába járya Nagy részvéttel néztek a nyomorult párra, S könyörülő szívek alamizsnát adtak A szegény csonkának s a szánandó vaknak.

Bogdánfy Lajos.

ERŐLVI
KÖNYVTÁR

sítása fog kerülni, busásan meghozza kamatját abban, hogy a többi gazdák aránylag az ő kárát pótolni forjék.

Nem fognak parlagon heverni azok a határszéli havasi legelők, a hová eddig csak elvétele mertek állatokat legelni hajtani, mert az elkárosodás veszélyének voltak kitéve. Hiszen ha egy ökröt a farkas el is fogja, azt — mert a kár közös — könnyen viselnék el.

Az állatbiztosítást okvetlenül követni fogja a gazdák összes állatainak törzskönyvezése; és ha ez meg van, feltétlenül meg fogja teremteni az ingó jelzálog-forgalmat.

Ez pedig megmérhetetlenül nagy lépés lenne a gazdák helyzetének javítása után.

A határszéleken a marha csempészet megakadályozásáért az állatok törzskönyvezése már keresztül van vive.

Ott minden gazda kap egy takarékpénztári betéti könyvhez hasonlító kis könyvecskét; abban állatai körül vannak írva és ennek megfelelőleg vezeti a törzskönyvvezető egy-két krajcsárnyi díjért az állat törzskönyvet és mindkét könyvbe a marhára vonatkozó minden változást, gyarapodást és apadást közhitelességgel bevezet.

Magam tapasztaltam a havasaján, hogy bírói végrehajtó a bírói végrehajtást úgy eszközölte, hogy a több mint egy napi járó havasi legelőre kihajtott ökrökre vonatkozólag úgy fogatosította a bírói zárt, hogy ennek megtörténtét a törzskönyvbe és könyvecskébe leendő bejegyzés céljából a kinevezett könyvvezetőnél jegyzőkönyvbe adta. És ezel a bírói végrehajtás be lett fejezve.

Ha gyakorlatilag jól beválik az ilyen ügyekben, miért ne lehetne az állati törzskönyvek segítségével az ingó kézi jelzálogbadaadást fogatosítani? A törzskönyvvezető rendes közhiteles bevezetéssel fogatosítaná azt, körülbelül úgy, mint az ingatlanoknál, csak kevesebb formassággal. Például: nem kellene kérvény; elég lenne, ha a közokiratot a hitelező felmutatja, azt a törzskönyvvezető záradékolná, e záradékot a törzskönyvbe is bevezetné; és a mikor a marha levelet kiállítja, e záradékot arra is rávezetné.

A vevő a vásárlor tájékozva lenne azonnal, hogy az az állat, melyet megvesz, esetleg többekkel együtt, bizonyos összeg erejéig kézi jelzálog tárgya és a vételár kifizetése előtt előbb a hitelezővel jönne tisztába.

Ma a gazdák személyes hitele szinte két olyan drága, mint a kereskedőké. Azzal védekeznek a hitelezők: ha nincs jelzálo-

gilag biztosítva, minden személyes hitel, mit a gazda igénybe vesz, több rizikóval jár, mint a kereskedőknél. Mert előbb a per, azután jön a végrehajtás és addig, míg a dolog annyira érik, tudhatat a gazda ingó vagyonán, és az ingatlan rendszerint már dologi teherrel van terhelve; gyakran nem szükséges ingatlanokat kell a hitelezőnek megszereznie, ha nem is pénzhez, de annak egyenértékéhez akar jutni.

A fent röviden kifejtett módon a hitelező előnyösebb helyzetbe fog jutni, el fogja engedni a rizikóért követelt kamattöbbletet és ezzel nemcsak a földmiveseken, de a csak ingó vagyonnal gazdasági be-ruházásokkal és felszerelésekkel bíró bérlo-osztályon is segítve lesz.

A kivitel módjainak megállapítása, az erre vonatkozó törvényjavaslat megszerkesztése és megokolása, egy szóval az előkészítés és gyakorlati keresztülvitel munkája a magyar gazdák dolga.

Saját jól felfogott érdekükben szerkeszték meg az erre vonatkozó törvényjavaslatokat és terjesszék azokat az országgyűlés elébe, mert ott kérelmük, követelésük nem lesz elhangzó szó. Hiszen a király, midőn trónbeszédében erre egyenesen felhívta a gazdákat, már kitűzte e dolgot a haladás zászlójára.

Dr. Gidófalvi István.

Tekintetés Szerkesztő Ur!

Becses lapjának idei 52-ik számában a „Torda-aranyosmegyei tanítótestület választmányi ülése” cím alatt egy értesítés jelent meg, melyben a személyemre vonatkozó állítás nem felel meg a valóságnak.

Becses engedelmeből legyen szabad elmondanom a dolgot úgy, mint a hogy az történt.

E megye lelkes tanítószágnak már régi óhaját képezte, hogy „Torda-aranyosvármegye földrajza” megírassék. E végből az 1894 ik évi közgyűlés kimondotta, hogy egy tervezetre pályázat hirdettesék, mely ha beválik, szerzővel vagy más pályázóval a tervezet szerint irassék meg a földrajz.

A tervezetre kihirdetett szabályszerinti pályázatra beérkezett egy munka „Ki jól köt, jól old” című jellege alatt, jelíges levélkével ellátva.

E tervezetet a választmány megbírálás és vélemény adás végett kiküldötte a körj elnököknek. A központi és toroczkói kör meg is bírálta és véleményt mondott róla, még pedig azt, hogy a tulajdonképpeni megye leírására vonatkozó részt helyesli, csak a bevezetésbe szánt földrajzi előfoglalmak számát sokalja.

hány milliómodszor megfutotta pályáját kormányzója a nap körül, mely sorjában árasztotta reá a fejlesztő tavaszt, az érlelő nyarat, a gyümölcsöző őszt, a pihenő telet.

Az idő értékét nem hosszúsága határozza meg, hanem az a mit belefektetünk. A perc, melyben nagy gondolat, szép érzés, nemes tett csirája fogant meg lelkünkben, többet ér, mint az egész többi esztendő, s a jóra való embernek egy év nyomosabb és üdvösebb, mint sok másnak összes élete együtt véve...

Az embernek bár mint legyen is dolga, fölemelt fővel erős lélekkel kell a jövőendő események elé nézni.

Álljunk szilárdul az elfoglalt téren s munkálkodjunk a kitűzött eredmények fejlesztésén erélylyel és ernyedetlen buzgalommal. Legyünk olyanok, mint a fa, melyen minden év rajta hagyja nyomát, újabb hajtásokkal bizonyítván, hogy tovább fejlődött s egy-egy évgyűrű tanuskodván róla, hogy természetben újra megizmosodott.

Mikor egyik év eltelt meg jön a másik, de mindenik év másnak talál minket. Társáéhoz még a neve sem hasonlít, a lelkéből, a tartalmából egy parányi sem a régi.

A vinczi körtől bírálat soha nem érkezett, ha csak azt nem vesszük annak, mit a vinczi kör érdemes elnöke Bartha Géza egy a választmányhoz intézett egyoldalú önvéleményü levélben, az idei közgyűlés után, tehát a fennirt választmányi gyűlésre adott be meglehetősen dorongokkal felszerelve.

A központi választmány a vinczi körnek két évi késedelmezése okán, bár több versen foglalkozott e kérdéssel, sem jegyzőkönyvi véleményt nem mondhatott a tervezet felett, sem az ügyet meg nem oldhatta, hogy a „Tervezet” szerzőjének így vagy úgy visszaadható legyen.

Hevert tehát ez az ügy a titkári vagy az elnöki iratok tömkelegében! Hanyagságból, roszakarathból, feledékenységből vagy tehetetlenségből-e? nem kutatom.

Én bár az egylet alelnöke, de a tervezet szerzője is lévén, szerénytelenség nélkül nem tehettem volna, hogy ez ügy elintézését folytonosan sürgessem. Még így is szememre hányatott, hogy annak bírálatát, mint a központi körnek is elnöke, a turi gyűlésen végig kellett hallgatnom. De hát magam elárulása nélkül, mint elnök nem húzódtam ki a gyűlésből.

Vártam tehát két évig angolos hideg vérrel, míg most a közgyűlésre felvettem tárgysorozatba, ígérteét bírva a volt titkár Csákány Sándor urnak, hogy az általunk kikeresett jegyzőkönyvi adatok alapján, az ügy állásáról kimerítő jelentést szerkeszt és teszen a közgyűlésnek. Szóval mondott is úgy, a hogy — és a mit mondott.

De e jelentése is elég volt a közgyűlésnek, hogy azt határozza, hogy a míg a kérdéselt tervezet ügye végkép megoldva nincs, addig a földrajz megírására új pályázatot hirdetni nem tartja méltóságához illőnek.

A választmányt azonban megbizta a tervezet ügyének mielőbbi elintézésére s annak utánna arra, hogy a földrajz megírására a Kovács Dániel előterjesztett indítványa alapján 1897-ik év júniusáig terjedő záros határidővel pályázatot hirdessen.

Igy került tehát f. évi decz. 15-én a tervezet ügye ismét a választmány eleibe.

E választmányi ülésen Kovács Dániel, jelenlegi titkár azon meglepő hírrel állott elő, hogy a tervezethez csatolt jelíges levél nincs sehol. Így tehát indítványozza, hogy az ismeretlen szerzőnek jegyzőkönyvi köszönet mondassék, a tervezet pedig, mint kézbesíthetetlen — ad akta — irattárra tétessék, mert úgy mond — ha kész ki dolgozott földrajz lenne, sem lehetne senki jelentkezőnek, a szerzőséget bizonyító jelíges levél tanúsága nélkül kiadni.

Tulajdonképen mi is egy év? Keret, mely vidám és szomorú képeknek, tarka és üres lapoknak egyaránt foglalóul szolgálhat; könyv, melynek háromszázhatvan öt lapját befirkálhatjuk haszontalanságokkal s tele írhatjuk századokra szóló jegyekkel; gyermeke a multnak, mely busáson visszafizeti a szüleitől kölcsönzött tőkét; anyja a jövőnek, mely készséggel fogadja és kifejleszti a jó és rossz csiráit egyaránt; egy tagja a nemző meg irtó, a rontó meg építő ezredeknek.

A világegyetemben egy rettenetes hatalmu örök rend, törvény és következtesség van; szálaít megláthatjuk néha, nyöghetünk alatta, feltámadhatunk ellene, de meg nem változtathatjuk. A hatalom, a bírálat nem az emberé: övé csak a vágy, az óhajítás, a bizonytalanság.

„Megemészti a mi napjainkat és esztendeinket” — mondja a böles; és eltemetjük, és megemészti azok által, és nyomunkban nem marad semmi: sem egy név, sem egy emlékezet.

Szabó Géza.

Nó kérem alázaton! tehettem-e én ily körülmények között egyebet, ha még a tervezetet is elveszteni nem akartam, mint azt, hogy nyíltan kijelenttem, hogy a tervezet szerzője én vagyok s kérem azt birtokomba visszabocsátani és nem ad aktázm, Tehát dolgozatomat nem vissza vontam, mint az állitva van, hogy a választmány többé ne foglalkozzék azzal, hanem megmentettem a veszett fejszének a nyelét.

Ily eljárással, mint a minőt e „Tervezet”-tel szemben tanusítottak, nem tehettem másként. Jobban van az az édes apjánál, mint a mostohánál. A ki földrajzot akar írni, legyen tervezete is. Engemet megnyugt az a tudat, hogy egyik ösvényt megmutattam s ezzel még is valakit tájékozhattam.

Ha a megírandó földrajzi pályamunkák jelíges levélkéi is el fognak tűnni, akkor Torda-aranyosmegyének soha sem lesz ily módon földrajza.

Feleljen meg érte, a ki hibás!

Köszönöm a karácsonyi meglepetést! Torda, 1896. december hó 28-án.

Kanyaró Mihály,
állami isk. tanító.

Heti hírek.

Újévi tisztelegés. Az újév elő napján a megyei és városi tisztviselők testületileg jelentek meg alispán dr. Betegh Miklósnál, a hol főjegyző Nagy Olivér adott kifejezést az újév alkalmából az ő felsége a király iránt nyilvánuló üdv és szerencse kívánatoknak, fölkérve alispánt, hogy ezt a legmagasabb tron zsámolyáig juttatni méltóztassék. Alispán ezt egész készséggel ígérte meg. Ezután alispán fogadta a személye iránt nyilvánuló jókívánatokat.

Torda város képvisellete mult dec. hó 30-án közgyűlést tartott, a mely alkalommal közgyűlés névszerinti szavazással helyeslőleg vette tudomásul a tanácsnak azon eljárását, melyszerint a tervbe vett vízvezetékét megelőzőleg létesítendő probakuthoz szükséges földterület 1000 frton; a vágóhid beállításához szükséges két telek pedig 800 frton a város részére megvásároltatott. Közgyűlés továbbá egy 10 tagu bizottságot küldött ki Velits Ödön polgármester elnöklete alatt, a mely hivatva leendő a Tordán beállítandólag tervbe vett állami mentelephez szükséges épületek és azok ára ügyében részletes tervet dolgozni ki, s azt tárgyalás végett a képviselati közgyűlés elébe terjeszteni, Lehet azonban, hogy ezen terv Tordára nézve csak tervnek fog megmaradni, miután a közgyűlésen történt egyik felszólaló kijelentése szerint Deés várossa lépéseket tett volna, hogy az ottani mentelepnek továbbra is fenntartásával, a sepsi szentgyörgyi szintén megszüntetés alatt álló mentelep a deési mentelleppel egyesíttessék. Végül polgármester adott választ a mult városi képviselati gyűlésen a lefolyt országgyűlési választásokat megelőzőleg tanusított magatartását érdeklőleg egyik bizottsági tag által tett interpellatióra. Az interpellatióra adott válaszbán a polgármester jogosan hivatkozott a városi képviselati közgyűlésnek azon tényére, hogy a mikor ötlet megválasztották volt ezelőtt hat évvel polgármesternek, a választók közül senki nem kifogásolta akkor politikai meggyőződését, — s jogosan és találóan utalt a községi törvény 2-ik §-ára, a mely nem ad legkisebb jogot sem a képviselati közgyűlésnek, hogy a tisztviselőket politikai meggyőződésükért felelősségre vonja. A közgyűlés telyesen kielégítőnek tartván a polgármesternek a test interpellatióra adott választát, azt hallgatólag tudomásul vette. Végül közgyűlés a tanácsi előterjesztés alapján a hivataláról öregsége miatt leköszönt Boér Antal részére f. hó 1-től kezdődőleg évenkénti 120 frt kegydíjat szavazott meg.

Emléket Mikés Kelemennek. Zágoni Mikés Kelemennek, II. Rákóczy Ferencz bujdosó társának

és a „Törökországi levelek“ nagynevű írójának szülőfalujában, Zágónban, egy Mikes-émlék felállítására iránt mozgalom indult meg, amelyhez a kezdeményezők, saját erejük elégtelen voltának tudatában, a nagy közönség áldozatkészségét kéri. A felhívás, a melyet a „Zágoni Mikes Kelemen-émlék“ bizottsága kibocsátott, lelkes szavakban emeli ki Mikes érdemeit, akiben a személyes hűség és lángoló hon-szerelem páratlanul olvadt össze, aki 42 hosszú esztendei hazátlan bujdosás alatt, epedve a honvágy égető szomjában, nem mulasztotta el a távolban is tetteiben szeretni hazáját, midőn a toll fegyverével erősítette édes magyar nyelvünk bástyáit. A bizottság, amelynek elnöke Bodor János, azzal a reménységgel bocsátja szét a gyűjtő-íveket, hogy azok, akikhez ez eljut, a gyűjtést és adakozást nem fogják megtagadni. Az „Album“-ban összefoglalandó s örök emlékezet okáért a „Zágoni olvasóegylet“ könyvtárában elhelyezendő gyűjtőívek és a hírlapilag nyugtázandó kegyes adományok legkésőbb 1897. évi június hónap 1-éig a „Zágoni Mikes Kelemen-émlék bizottságához“ Zágónban címre küldendők.

Karácsonyfa ünnepély. A torda szentlászlói állami iskolában e hó 22-én tartatott meg a karácsonyfa ünnepély, mely alkalommal a növendékek a nagy számú hallgatóság előtt énekeltek, az igazgató és egy gondnoksági tag beszédet tartottak, három növendék szavalt s azután átvonultak a gazdagon feldisített karácsonyfához. Itt minden növendék kikapta könyv s más tanszerből álló ajándékát. A költségekre gróf Mikes Miklósné 15 frtot s mások pénzt, almát és diót adtak. Köszönet érte!

Értesítés. A Létay Etelka nyilvános női pariskolájában a második 5 hónapos tanfolyam 1897. január 4-én megkezdődik. A rendes 2 frt beíratási és 3 frt havi tandíj befizetése mellett felvétetnek mindazon leány növendékek, kik a 12 ik évet betöltötték és 2 polgári vagy 6 elemi osztályt jó sikerrel elvégeztek.

Érdekes felolvasást tartott városunkban a múlt december hó 29-én este az urí casinó helyiségében marosvásárhelyi születésű, Amerikába kiköltözött hazánk fia Királyfi Pál uti élményeiről, ki a nyáron Chicagóban 10000 forintba fogadott az ottani Sport egyesület elnökével abban, hogy Chicagóból gyalog, minden krajczár nélkül Budapestig 90 nap alatt az utat megteszi, s e fogadását megnyerte, mert a kitűzött időnél hamarabb érkezett meg egy fél órával. Gyaloglása alatt élelmi szerzeit és uti költségeit tárczaczikkek írásával, favágással, cipőtakarítással, pinczéreskedéssel stb. szerezte meg, melyeket mind okmányokkal igazolt be.

Hálás köszönetet mondok úgy a saját, valamint egyházam nevében *özv. Velits Györgyné* ó nagyságának, e jószívű és nemeslelkű nőnek azon gyönyörű szép ajándékért, melylyel oltárunkat, keresztelő medenczénket és szószékünket oly fényes díszbe öltöztette. E drága ajándékkal fényes bizonyítékát adta áldozatkészségének, az Ur háza iránti igaz szerelmének és buzgó vallásosságának. Vajha ezen Isten előtt kedves cselekmény minél több követőkre találja! Az Isten, a ki minden jó tettet megjutalmaz, jutalmazza meg a kegyes adományozót is ezen jó teteményéért a maga áldásával; s tartsa meg őt és mind azokat, a kik szívének kedvesek, egyházam javára s a maguk boldogságára. Torda, 1896. december 25-én. *Helmann Lajos*, ág. ev. lelkész.

Hymen. F. hó 26-án esküdtek egymásnak örök hűséget Magyar-Nagy-Zsombori Zsigmond Miklós birtokos és tordai Szász Regina. Az ünnepélyes aktust nász lakoma követte Dulló János

torda városi árvaszéki ülnök családjánál, a honnan a fiatal pár csak másnap utazott el.

Eljegyzés. Téglás István kir. tanfelügyelő 1. hó 26-án váltott jegyet Tordán dr. Volff Gyula leányával: Ellával. Sok szerencsét kívánunk a köteendő házassági frigyhez.

Megszökött hercegasszony. Bourbon Elvira szöke, úgy látszik, nem marad példa nélkül. Brüsszelből jelentenek egy hasonló esetet, a melynek hőse azonban — férjes asszony. E távirat szerint Chimay József herceg felesége egy magyar cigány-primással szökött meg. A megcsalt férj rögtön megindította a valóperet felesége ellen. Chimay de Carama József herceg 1858-ban született. A megszökött hercegasszony családi nevén Ward Klára egy amerikai, Michigan állambeli milliós leánya, a kit Chimay herceg 1890-ben Párisban vezetett oltárhoz. A hercegi párnak két gyermeke van, egy fiú és egy leány. A hercegnő megszököttje pedig nem más, mint Rigó János, Pákozdon született cigányprimás, a ki Brüsszelből szökött meg a szép hercegasszonyt. A szerelmes pár Székestehérvár városát választotta mézeshegyi színhelyül; jelenleg pedig a csodaszépségű hercegasszony és a cigányprimás. Budapesten tartozkodik, élénk érdekltséget keltve maguk iránt. A hercegasszony és férje valóperét a charlerói-i törvényszék fogja nemsokára tárgyalni. Bizony, bizony nagy a te hatalmad szerelem, a ki kiegyenliteni tudod a társadalmi állások különbségeit, s a ki elveszed a látás erejét, hogy a te hatalmad alá kerülök ne szemökkel, hanem csak is *szívökkel* lássanak. Chimay hercegnő szívével látta meg a magyar cigányt, — s mert ez a szív érezni is tudott: követte az ő Jánosát! — le szállva a fényben ragyogó magasból — a pörba.

Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi miniszter Tatár János okleveles tanítót, az alsó-detreheimi állami elemi népiskolához, rendes tanítónak nevezte ki.

Eljegyzés. Benes Irén áll. tanítónőt eljegyezte Szilágyi Tamás áll. tanító Székely-Földvárt 1896. december 24-én.

Meghívó. A tordai iparosok ön képző-egylete, 1897. január hó 17-én d. e. 2 órakor az egyet helyiségében alakuló rendes közgyűlést tart, melyre a rendes, pártoló és az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja. Tárgysorozat: 1. Ének a tordai daloskör által. 2. Elnöki megnyitó. 3. Titkári jelentés az 1896. évről. 4. Pénztári jelentés az 1896. évről. 5. Költségvetés megállapítása az 1897. évre. 6. Bizottságok kiküldése: 1). pénztár, 2). egyleti vagyon, 3). könyvtár, 4). szavazatszedő bizottság, jegyzőkönyv hitelesítésére. 7. Titkár, könyvtárnok, pénztárnok és gazda tisztelet díjainak megállapítása. 8. A tisztikar lemondása. 9. Bizottságok jelentése. 10. Indítványok, a melyek az alapszabályban körülírt időn belül terjesztetnek be.

IRODALOM.

Előkelő folyóirat. A lezajlott választási küzdelem okozta izgalom s a megoldásra váró politikai és közgazdasági kérdések fontossága, a melyeknek publicistikai megvitatása idegessé és elfogulttá teszi nemcsak az ellenzéki, de a kormánypárti sajtó mérsékeltabb elemeit is, fokozott érdeklődést kell hogy keltsen a Székely Sámuel szerkesztésében megjelenő szabadelvűpárti, de független „Politikai Hetiszemle“ iránt, a mely lap tárgyilagossága és független magatartásával rövid három évi fennállása

alatt irányadó polgári köreink elsőrendű organumává felküzdötte magát. Közgazdasági, társadalmi és művészeti rovata e lapnak a magyar társadalom elitejének igényeit szolgálja, a miért is klubokban, kaszinókban, olvasókörökben és nagyobb kávéházakban különös kedveltségnek örvend. A „Politikai Hetiszemle“, az országnak ez az egyetlen komoly irányu hetilapja, azonkívül még fényes kiállítás, gazdag és változatos tartalom, etikai és szellemi színvonal tekintetében valósággal vetekedik a külföld legjobb hetirevue-ivel. A nagy körültekintéssel, sok izléssel és meglepő szakértelemmel szerkesztett Hetiszemlére ezért az újév beálltával teljes készséggel felhívjuk a művelt és előkelő olvasóközönség becses figyelmét. A „Politikai Hetiszemle“ előfizetési ára félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal VIII. ker. Kerepesi-ut 17.

CSARNOK.

Szabadságharczi emlékeim.

— Néhaj Májai István tanár hátrahagyott irataiból. — (Vége.)

Fehérvárról tömegesen szöktünk meg. A katonai hatóság szemet hunyt, gondolta magában „Menjete, hisz otthon is megtalálunk titeket.“ Egy ingben, lábravalóban és egy rongyos bakkancsban állítottam be a szülői házhoz. Apám e szavakkal fogadott: „No fiam te jól kiszolgáltad Kossuthot.“ Párheti pihenés után, mire nagyszükségem volt, székely legénynek öltöttem s megtanultam a mezei munkát. Első dolgom az volt, hogy tudakozodjam vajjon mi lett a Felekről hazafelé indult székelyekkel. Senki se tudott róluk. Hozzártartozóik még mindig hazavárták őket. Hasztalan. Gidófalvi Samu barátom, a kit fennebb is említék, szintén Kadli illetőségű volt a mennyiben pár év óta itt nevelősködött. Növendékeinek szülei megtudakoltatták, ha vajjon nem tartozkodik szülőföldjén, Kakasdon lakó rokonainál? Ezek nem hallottak róluk semmit. Siratták és várták övéiket. Már le is mondtam a további kutatásról, mely semmi nyomra nem vezetett. Pár hónap múlva aztán megtudtam a szomorú valót. A szabadságharcz lehangolásával — következett a német világ. Így nevezték akkor az embereket. Minthogy pedig az oláhok az osztrák katonaság mellett szintén ellenünk harcoltak, egyenrangúknak és egyenjogúknak képzeltek magukat az osztrákokkal, legalább egyelőre, persze hogy hamar kiábrándították őket magasan szárnyaló képzelődésükből.

Eleinte azt hitték, hogy ők az urak a magyarok felett és azt mondták: Oláh világ van. Az oláhok most már nem féltek — hős tetteikkel dicselkedni kezdettek. Így jött napvilágra a Felekről elindult székelyek sorsa. Az elbeszélések nyomán így történt a dolog: Felekről elindulva a falukat elkerülték, csakis éjnek idején utaztak mezőkön, ismeretlen helyeken éhséggel és szomjussággal küzdve és félelemtől gyötörtetve. Így jutottak el Gerebenes oláh község határáig. Gerebenes a mezőség szélén fekszik. Maros felőli szomszédja Mező-Bánd már Márosszékbe, mostani beosztás szerint Maros-Torda megyébe kebeleztet nagy község. Ha Bándra jöhetnek, mentve vannak, mert itt immár magyarság is lakott, szerencsétlenségre Gerebenes határán egy oláh táborra bukkantak, és itt a szó szoros értelmében agyon verettek. Az oláhnak természetében van a czinye mintye (tartás eszedben) Alig telt egy hónapja, hogy véreik Ugra és Radnót környékén halomra hullottak el, most pedig már ők az urak, ellehet képzelni, hogy a vadállati bosszúnak mily ádáz dühével aprították fel a véletlenül odatévedt szerencsétleneket.

És így azok az emberek — köztük egy jó barátom, kiktől a Felek tetején

elbucsuztam, soha se látták meg tűzhelyeiket. Hirmondó sem maradt közülök, egytől-egyig ott veszttek.

És vajjon ki mondhatná meg azt, hogy poraikat hová hordta el a szél azóta. Elég alkalmam volt látni a szabadságharcz idején, midőn olesó volt az emberélet, hogy mi módon temették el az itt-ott megölt, agyonvert embereket. Sok helyen emberi tetemek látszóttak ki a földből és ebek vagy ragadozó állatok lakmározták fel hevenyészett sirjaikból az ember áldozatokat. Így történt bizonyosan szerencsétlen bajtársaimmal is, kik a mezőségen lelték diestelen halálukat. És vajjon kit lehetne vádolni elvesztükért? Ki volt oka annak, hogy ez a 80 magyar ember örökre megsemmisült? Hogy erre a feleletet megadhassam, fátálistának kell lennem. Mit mondhatnék egyebet? Ez volt sorsuk.

Torda, 1894. jul. 27.

Hivatalos rész.

Sz. 72—1896.

Pályázati hirdetmény.

A torda-aranyosmegyei ált. tanítótestület választmánya megbízása folytán a következő pályázati hirdetést adjuk ki:

1. Az elemi iskola III. oszt. számára földrajzi tankönyv irandó, mely magában foglalja Torda-aranyosvármegye ismertetését is.
2. A könyv tartalma és terjedelme az érvényben levő elemi népiskolai miniszteri tantervhez kell alkalmazkodjék.
3. Pályázhatik minden magyar honpolgár.
4. A pályamű 1897. évi június 1-én délig adandó be a „Torda-aranyosmegyei ált. tanítótestület“ alólirott elnökségéhez.
5. Pályadíj: 50 korona.
6. A munkát idegen kézírással, jellegével ellátva nyújtandó be, s hozzá jelíges levélkét is kell csatolni, mely az író nevét tartalmazza.
7. A pályaműhöz nyilatkozatot kell csatolnia az írónak, melyben jelentse ki, hogy műve tulajdonjogát megtartja-e, vagy azt átadja a tanítótestületnek, s ez utóbbi esetben mekkora szerzői díjat kíván viszonozásul?

Tordán, 1896. december 29.

Varga Dénes,
elnök.

Kovács Dániel,
titkár.

Sz. 1432—1896.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

Torda-Aranyosvármegye közigazgatási bizottságának folyó évi december hó 9-én 1332. szám alatt kelt határozata folytán a vármegye területén levő törvényhatósági közsutak fentartásánál 6 egymásutáni és pedig 1897—1902. években szükséges kavics fedanyag szállítási vállalat útján történő biztosítás érdekében 1897. évi január hó 7-ik napjának d. e. 10 órájára hivatalos helyiségben megtartandó zárt írásbeli ajánlatok útján történő versenytárgyalást hirdetek:

A törvényhatósági közsutak és az 1897. évre előírt mennyiségek a következők:

1. A magyar-fenes-borév-gyertyánosi törvényhatósági közsuton 726 halom.
2. A torda-szt.-lászlói t. h. közsuton 413 halom.
3. A Felincez-Hadrév törvh. közsuton 197 halom.
4. Veresmart-m.-ujvási törh. közsuton 30 halom.
5. Maros-Decse-csesztvei törvh. közsuton 58 halom.
6. Egerbegy-m.-n.-csáni törvh. közsuton 305 halom.
7. Gyéres-egerbegy tóháti törvh. közsuton 1052 halom.
8. M.-Lekencze-m.-kapusi törvh. közsuton 205 halom.
9. M.-Ludas-m.-méhesi törv. közsuton 910 halom.

Ugyanesak e napon tartom meg a mezőségi községi közlekedési utakra 1897. 1902. években segélyképen adandó kavics szállításra vonatkozó zárt írásbeli versenytárgyalást, mely kavics szállításra meg jegyzem, hogy az csak a kezei vagy más alkalmas s Maros-Ludas állomástól nem messzebb fekvő kavicsbányából való termelésre, a vasuti kocsikra való felrakásra és a kitűzött helyre való szállítás után a kocsikról való lerakásra vonatkozik.

Felhivom ennélfogva vállalkozni kívánokat, hogy ajánlataikat Torda-Aranyosvármegye alispánjához czimezve legkésőbb kitűzött nap d. e. 10 órájáig nyujtsák be. A később beérkezett ajánlatokat valamint általában bármikor beérkezett táviratokat figyelembe venni nem fogom.

Az öt pecsétl zárt ajánlatokat boricékán a czimzésen felül világosan kiirandó a törvényhatóság közut neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok a mezőségi községi közlekedési utakra nézve csak egy köbméter egység árának feltüntetésével, a többire nézve a tordai m. kir. állami építészeti hivatalnál átvehető ajánlatminta és felosztási kimutatás szerint teendők, hol egyszersmind a részletes feltételek is a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Egy-egy utrészletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba, melynek az állam építészeti hivatalnál kitett mintára vagy bár attól eltérő de legalább is oly minőségű anyagra kell vonatkoznia.

Minden ajánlat tevő az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve nyolcz hétig kötve marad ajánlatához s a már benyujtott ajánlatok többé vissza nem vonhatók.

Az előzőleg felsorolt minden egyes utvonatra külön ajánlatok nyujtandók be.

Csupán egyes utrészlekre vonatkozó ajánlatok csak akkor fognak figyelembe vétetni, ha oly módon az egész utvonat kavicsolása biztositva van.

Ugy az ajánlat, mint a hozza mellékelt felosztási kimutatás szabályszerűen bélyegzendő s mind kettő az ajánlat tevő által aláírandó.

A bántpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztási kimutatásban kitelt mennyiség után az ajánlat tevő által ígért árak összegének legalább 5%-t kell kitenni és szokásos módon készpénzben vagy ovadék képes papirokban kell csatolva lenni

A szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta s ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és kőminták a tordai m. kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők illetőleg átvehetők.

Torda-Aranyosvármegye alispánjától.

Sz. 1334—1896.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tordai kir. törvényszék 1896. évi 5086. számu végzése következtében dr. Bogdánfy Lajos ügyvéd által képviselt tordai népbank javára özv. Izsáki Jánosné és t. ellen 49 frt s jár. erejéig 1896. évi október hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 310 frtra becsült Barducz Lászlónál 1 drb bivaly és 2 drb lóbol álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tordai kir. bíróság 8288—1896. sz. végzése folytán 49 frt tökekövetelés és járulékai erejéig Tordán, alperes lakásán leendő eszközzésére 1897. évi jan. hó 19 napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Tordán, 1896. december 19.

Germán János, kir. bírósági végreh.

b.

Sz. 9125—1896.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tordai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Germán Juonné tordai lakos Lengyel Kristóf tordai ügyvéd által képviselt végrehajtónak, Rác Traján tordai lakos végrehajtást szenvedők ellen 1080 frt töke ennek 1893. évi október 23. napjától számított 6% kamatai s költség járulék 3 frt 50 kr ezenel megállapított visz árverés kérési költség követelésnek kielégítése végett visz árverést az 1881. évi LX. t.-cz. 144. 146. 185. §§ ai értelmében Rác Iliána és Szuszánna tordai lakos árverési vevők ellen a tordai kir. törvényszék tordai kir. járásbíróság területén fekvő Torda városi 499 sz. tjkvben A+ 1 r. sz. a foglalt 566/1 566/2 hrsz. faház és kertből álló Rác Mária, Iliána, Szuszánna és Traján tlkv. tulajdonát képező, nevezett árverési vevők javára leüjtött ingatlanra 1901. frt az árverési vétel ár alapján megállapított kikiáltási árban ezennel elrendeli.

Az árverés megtartásának határideje 1897. évi január hó 20. napján d. e. 10 órára Torda városában a kir. törvényszék telekkönyvi iródájában tüzetik ki, a mikor a fennt körülirt ingatlanok a legtöbbet ígérőnek a kikiáltási áron álól is eladatnak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10— 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított ovadékképes értékpapiban a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

A kir. telekkönyvi hatóság

Tordán, 1896. november hó 30-én.

Dr. Bocz Vilmos, kir. törvsz. bír.

Sz. 3025—1896.

Hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy ezen község határában folyó évi november 29-én kárban talált és felfogott mint egy 10 éves tehén, bival mint gazdtalan jószág 1897. év január 15-én délelőtt 9 órakor Felső-Füged község házánál tartandó nyilvános árverésen legtöbbet ígér nek készpénz fizetéséssel esetleg becsáron álól is elfog adatni.

A község előjáróságától:

Felső-Fügeden, 1896. december 24-én tartott üléséből.

Kohruán Juon,
k. bír.

Földváry József,
körjegyző.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Boldog ujövet kíván

Dick Jakab tordai kereskedő a ki nagyrabecsült pártfogóinak a ki-alkudott árból még 50% kedvezményt enged e héten.

AZ ÖSSZES férfi- és női-divat szakmába vágó czikkek bámulatos olesó árban.

Csödőköl származó áruczikkek.

Szombat és ünnepnap az üzlet zárva.

100 — 150 hold birtok belső telekkel kerestetik, haszonbérbe vételre.

Értekezni lehet Horváth Sándor kereskedővel Tordán.

100 — 150 hold birtok belső telekkel kerestetik, haszonbérbe vételre.

Értekezni lehet Horváth Sándor kereskedővel Tordán.

100 — 150 hold birtok belső telekkel kerestetik, haszonbérbe vételre.

Ny. Harmath J. könyvnyomdájában Tordán.

A Gschwindt-féle Portorico rum a legjobb tea-rum.

Kapható minden füszer- és csemege-kereskedésben.

1/1, 1/2 és 1/4 literes palaczkokban.

Kérjük az eredeti kiállításra tekintettel lenni, minthogy több oldalról utánóztatik.

Minden palaczk czimkéje és ónkupakja czégünkkel van ellátva.

7—7

Életnagyságu

arczkép

krétarajzban.

Legszebb szobadisz.

Legkedvesebb emlék.

Legalkalmasabb ajándék

karácsonyra és ujévre.

Egy legujabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészies kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olesó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.

KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körut 17.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

6—10

Az 1895. évi cairói s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon diszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. — Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitünő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármínemű csúzos bántalmai, u. m: **köszvény, csúz, reuma, ischiás, asthma** stb ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakran idültebb eseteknél is már egyszeri bedörzölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fájfájást 5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasitással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten: **Török József** úr gyógyszerterában király uteza 12. és **dr. Egger A.** úr gyógyszerterában váci-körut 17. sz — Ugyszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerterában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerésznél
S. A. UJHELY.

3—10

Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

Ugyszintén: GAJZÁGÓ RÓBERT, CS. MIKE MARTON urak gyógyszerteráikban.

Nagy választék különböző fajta korcsolyákban.

U. m.:

„Halifax“ közönséges

„ „ nickeles

„Merkur“ női közönséges

„ „ nickeles

„ „ férfi közönséges

„ „ nickeles

„Perfekt“ női köszörült

„ „ férfi

„Helvetia“ női fekete zománczczal és nickel

„ „ nickeles

„ „ férfi köszörült

„ „ nickeles

„Kondor“ köszörült és nickeles

„Jaksan“ Heines nickeles

Srofos szíjjal együtt 1 pár 75 kr.

Kedvezményes áron kapható:

ifj. Kleinhempel Károly

vas- és füszerkereskedésben,
Tordán.